

Eddy Logie

76 jaar

Gepensioneerd bankbediende
en journalist

Bezieler Den Ommeganck

Corona en culturele activiteiten: ze blijken onverenigbaar. De pandemie zorgde voor een afscheid in mineur van Eddy Logie en zijn geliefde PC Den Ommeganck. Een gesprek met Eddy Logie, de bezigste aller bijen, 76 jaar, echtgenoot, vader, grootvader, filosoof, gewezen journalist, boekenwurm, schrijver, Doe-Het-Zelf-Brouwer, Bourgondiër, maar vooral eeuwig student. Corona heeft hem minder uithuizig gemaakt, maar niet minder druk bezet.

Eddy, je komt van je bureau?

Ja, ik schrijf momenteel een thriller. Ik denk dat ik ergens halfweg ben. Ik schreef al 10 dichtbundels en enkele boeken. Momenteel volg ik een cursus om romans te schrijven. Daarnaast volg ik ook nog een thuiscursus Kunstgeschiedenis via de Universiteit van Utrecht. Mijn diploma Filosofie heb ik sinds gisteren op zak.

Altijd zo gebeten geweest om bij te leren?

Ja, toch wel, alleen heb ik daar vroeger niet altijd de kans toe ge-

had. Ik heb lessen journalistiek gevolgd en zo ben ik bij het Laatste Nieuws terechtgekomen. Daarna ging ik aan de slag bij het Wekelijks Nieuws, later de Weekbode. Dit deed ik freelance, want ik had een fulltime job als bankbediende bij Bank van Roeselare. Pas op mijn 51e ben ik in dienst gegaan bij Roularta.

En ondertussen was je in de weer in Den Ommeganck?

Ja, dat is toch een flink deel van mijn leven geweest. Samen met Denis Louagie zat ik in de stuurgroep van Den Ommeganck. Toen er geen zaal meer was voor de groep van het Mariaspel en ook de Chiro zonder zalen zat, zijn we met 6 naar het Bisdom geweest. Dat heeft geleid tot de bouw van PC Den Ommeganck. 34 jaar heb ik dat uitgebaat, 500 à 600 activiteiten per jaar.

En toen kwam corona?

Wel, ik was op 1 januari met pensioen gegaan en stopte op 1 april met de uitbating van Den Ommeganck. Maar een pensioenviering is er inderdaad niet gekomen. Reizen zijn er niet meer gekomen, uiteten is er nog amper van gekomen; het is welletjes geweest. Het verenigingsleven dat plots stilvalt; da's toch spijtig allemaal. We merken wel dat we nieuwe mensen uit de buurt leren kennen die we vroeger amper zagen. Mensen stoppen sneller aan de overkant van de straat om een praatje te maken. Hopelijk zal die buurtwerking ná corona blijven bestaan. Maar

ik vraag mij toch af of het verenigingsleven snel zal hernemen. Terwijl dat het net zo fijn maakt.

Je bent het beu?

Ja, dat begint nu stilaan. We houden ons strikt aan de maatregelen. Onze kinderen zien we amper, met vrienden e-peritieven we (lacht). Maar we beginnen het échte contact te missen, het samen gaan eten, op reis gaan naar Sardinië... Nu moeten we ons tevreden stellen met de plaatselijke drank, Motto. Ik kon ginder het recept bemachtigen waardoor ik de drank nu zelf kan maken. Maar ik wil er wel weer naartoe. En fysieke vergaderingen en bijeenkomsten, dat zegt mij toch ook meer dan dat digitale.

Hoe sneller dat vaccin dus komt, hoe liever?

Wees maar zeker! Je beschermt niet alleen jezelf, maar ook de ander. Enkel op die manier kunnen we opnieuw samenkomen. Doe het dus voor elkaar, als je terug naar een normale samenleving wilt!

Meer weten over onze ambassadeurs?

www.moorslede.be/ambassadeurs